

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Šalomounové a soudkyní Mgr. Jitky Lukešové a Mgr. Miroslavy Jarošové ve věci

oprávněného: **Obec Štěnovice**, IČO 00257303
sídlem Čížická 133, 332 09 Štěnovice
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Hlaváčem
sídlem Martinská 608/8, 301 00 Plzeň

proti
povinnému: **Mgr. Pavel Klein**, narozený dne 6. 7. 1950
bytem Anglické nábřeží 2309/10, 301 00 Plzeň
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Hubínkem
sídlem Solní 274/12, 301 00 Plzeň

o vymožení nepeněžitého plnění

k odvolání povinného proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorský úřad Cheb, ze dne 28. 7. 2026, č. j. 176 EX 00188/25–068

takto:

Usnesení soudního exekutora se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Soudní exekutor napadeným usnesením zamítl návrh na zrušení generálního inhibitoria k nemovitým věcem ve vlastnictví povinného. Povinný v návrhu tvrdil, že z dosavadního průběhu exekuce je zřejmá dostatečnost jeho zbývajících majetku, postiženého exekučním příkazem ze dne 12. 6. 2025, č. j. 176 EX 00188/25–025, když byla exekuce částečně zastavena co do zbývajících exekučních příkazů na postižení jeho nemovitostí a příjmů. Soudní exekutor shledal, že návrh nenaplnil podmínky ust. § 44a odst. 3 e. ř., povinný v něm neoznačil řádně majetek, jehož se měla požadovaná výjimka týkat, a nedoložil, že jeho zbývajcí majetek zjevně a nepochybně postačuje k úhradě všech plnění, která mohou být v této exekuci vymáhána, včetně nákladů oprávněného a nákladů exekuce, jejichž konečná výše dosud není známa. Soudní exekutor dále vysvětlil rozdíl mezi generálním inhibitorem podle ust. § 44a e. ř. a speciálním inhibitorem podle ust. § 47 odst. 6 e. ř. a upozornil, že částečným zastavením exekuce zanikly podle ust. § 47 odst. 4 e. ř. výhradně účinky exekučních příkazů, jichž se rozhodnutí týkalo, a odpadlo tak speciální inhibitorium s nimi spojené, ale generální inhibitorium působí dál, nezávisle na existenci jednotlivých exekučních příkazů. Skutečnost, že exekuční soud shledal prodej nemovitostí v dané fázi řízení jako nepřiměřený, neznamená, že jsou nemovitosti vyňaty z generálního inhibitoria.
2. Povinný ve včasné odvolání namítl, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Podle soudního exekutora měl povinný v návrhu konkrétně tvrdit a doložit, že jeho zbývajcí majetek postačuje k úhradě celé vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného i nákladů exekuce,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.

ale nepřihlédl k tomu, že exekuce byla v rozsahu exekučního příkazu postihujícího nemovitosti částečně zastavena. Částečné zastavení exekuce podle ust. § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. založilo překážku věci rozsouzené, která brání tomu, aby byl v dalším průběhu vydán nový exekuční příkaz postihující nemovitosti ve vlastnictví povinného. Z judikatury lze dovodit, že v důsledku částečného zastavení exekuce zanikly účinky generálního inhibitoria ve vztahu k nemovitostem, které byly postiženy výše zmíněným exekučním příkazem. Soudní exekutor se však domnívá, že generální inhibitorium působí dál na veškerý majetek povinného, včetně dotčených nemovitostí, a proto povinnému nezbylo než trvat na vyhovění návrhu.

3. Soudní exekutor považoval odvolání za nedůvodné. Povinný neunesl důkazní břemeno podle ust. § 44a odst. 3 e. ř., když netvrdil a nedoložil, že zbývající majetek postačuje k úhradě celé vymáhané povinnosti a nákladů exekuce, a ani k podání odvolání nepřiložil žádné listinné důkazy, naopak sám v podstatě potvrdil, že jiným prokazatelným majetkem nedisponuje. Povinný se mýlil i v otázce překážky věci rozsouzené. Judikatura přiznává účinky věci rozsouzené pouze rozhodnutím o zastavení exekuce z obecných důvodů, které zkoumají samotný základ a trvání vymáhaného práva. Exekuce jako celek zastavena nebyla, ani nebyla zpochybněna platnost exekučního titulu, soud provedl pouze dočasný procesní korektiv přiměřenosti, který platí jen za nezměněných okolností. Povinný také v odvolání zaměnil účinky generálního a speciálního inhibitoria.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 212 a § 212a o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání nebylo podáno důvodně.
5. Ze spisu vyplývá, že povinný podal dne 22. 7. 2025 návrh na zastavení exekuce, v němž zpochybnil vykonatelnost vymáhané nepeněžitě povinnosti a argumentoval porušením zásady proporcionality, když byl vydán exekuční příkaz k prodeji nemovitých věcí pro částku nákladů kolem 15 000 Kč. Exekuční soud o tomto návrhu rozhodl usnesením ze dne 12. 3. 2026, č. j. 75 EXE 2001/2025-48, jímž akceptoval námitku porušení zásady proporcionality a exekuci částečně zastavil v rozsahu exekučního příkazu k provedení exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů a exekučního příkazu k provedení exekuce prodejem nemovitých věcí.
6. Povinný pak podal dne 16. 7. 2026 nyní posuzovaný návrh na vydání rozhodnutí podle ust. § 44a odst. 3 e. ř., v němž poukázal na částečné zastavení exekuce, dovodil z toho, že jeho zbývající majetek zcela zjevně postačuje k uhrazení nákladů oprávněného a nákladů exekuce a že účinky generálního inhibitoria ve vztahu k postiženým nemovitým věcem zanikly. V návrhu nijak nespecifikoval konkrétní nemovitosti, jichž se mělo rozhodnutí týkat, nekonkretizoval zbývající majetek a svá tvrzení nijak nedoložil.
7. Podle ust. § 44a odst. 1 e. ř. nesmí povinný po doručení vyrozumění o zahájení exekuce, nerozhodl-li exekutor podle ust. § 44 odst. 4 e. ř. jinak, nakládat se svým majetkem včetně nemovitých věcí, s výjimkou případů výslovně uvedených v tomto ustanovení. Jde o tzv. generální inhibitorium, které vzniká ze zákona a vztahuje se na veškerý majetek povinného, zatímco tzv. speciální inhibitorium se podle ust. § 47 odst. 6 e. ř. váže ke konkrétnímu majetku postiženému exekučním příkazem.
8. Generální a speciální inhibitorium jsou samostatné instituty s rozdílnými předpoklady vzniku a s rozdílným účinkem. Generální inhibitorium postihuje veškerý majetek povinného a vede k relativní neúčinnosti právních jednání, učiněných v rozporu se zákazem nakládání s majetkem ve vlastnictví povinného. Po vydání exekučního příkazu postihujícího konkrétní věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, je generální inhibitorium doplněno speciálním inhibitorem, tedy zákazem nakládat s konkrétním majetkem postiženým exekučním příkazem, jehož porušení je svázáno s absolutní neplatností právního jednání, jímž bylo s postiženým majetkem nakládáno. Účinek speciálního inhibitoria tak prohlubuje účinek již existujícího generálního inhibitoria.

ohledně majetku postiženého konkrétním exekučním příkazem.

9. Posuzovaná exekuce nebyla zastavena jako celek, je nadále vedena k vynucení nepeněžitě povinnosti uložené vykonatelným předběžným opatřením, k vymožení nákladů oprávněného a nákladů exekuce. Částečným zastavením exekuce a zrušením exekučního příkazu postihujícího nemovité věci zanikly účinky tohoto příkazu, včetně speciálního inhibitoria podle ust. § 47 odst. 6 e. ř. Tato skutečnost ale neměla vliv na trvání generálního inhibitoria podle ust. § 44a odst. 1 e. ř., které je spojeno s trváním exekuce, nikoli s existencí jednotlivých exekučních příkazů. Částečné zastavení exekuce, které se týkalo pouze exekučních příkazů postihujících nemovité věci a příjmy povinného, tak nemohlo způsobit zánik generálního inhibitoria ve vztahu k těmto nemovitým věcem a příjmům.
10. Námitka povinného, že zrušení exekučního příkazu vytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté, a exekuční příkaz nelze znovu vydat, nebyla důvodná. Částečné zastavení exekuce se vázalo ke skutkovým poměrům, které existovaly v době vydání tohoto rozhodnutí. Bez změny skutkových okolností skutečně nelze vydat totožný exekuční příkaz, ale částečné zastavení exekuce nepůsobí jako trvalé vyjmutí určitého majetku povinného z exekuce. Nastanou-li po právní moci rozhodnutí o částečném zastavení exekuce nové právně významné skutečnosti, nepůjde o opětovné rozhodování o stejné věci na základě totožného skutkového stavu. Zjistí-li se například, že majetek, který měl podle předchozího rozhodnutí o částečném zastavení exekuce postačovat k vymožení pohledávky, ve skutečnosti dostatečné krytí neposkytuje, že prostředky na postiženém účtu zanikly nebo nejsou postižitelné, případně se v dalším průběhu exekuce změnil předpokládaná výše vymáhaných nákladů, pak je soudní exekutor oprávněn na základě aktuálního stavu znovu exekuční příkaz vydat.
11. Ve věci nedošlo k zániku generálního inhibitoria v důsledku částečného zastavení exekuce, ale nebyly naplněny ani podmínky pro jeho zrušení na základě návrhu povinného na vydání rozhodnutí podle ust. § 44a odst. 3 e. ř. Soudní exekutor dospěl ke správnému závěru, že návrh z obsahového hlediska nemohl obstát. Podle ust. § 44a odst. 3 e. ř. musí být v návrhu specifikován majetek, jehož se týká, musí v něm být také konkretizováno, jaký další majetek zůstává pro uspokojení vymáhané pohledávky, a tyto skutečnosti musí být k návrhu doloženy.
12. Povinný označil majetek, který má být z působnosti generálního inhibitoria vyňat, pouze obecně jako nemovité věci v jeho vlastnictví, a nesplnil ani druhou podmínku, když nedoložil zjevnou a nepochybnou dostatečnost zbývajících majetku. Břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně existence hodnoty a skutečné dostupnosti zbývajících majetku nese povinný. K unesení těchto procesních břemen nemohl postačit odkaz na rozhodnutí o částečném zastavení exekuce či na exekuční příkaz postihující bankovní účet. Dostatečnost zbývajících majetku musí být z předložených podkladů zjevná a nesmí o ní vznikat důvodná pochybnost. Jen ze skutečnosti, že byl postižen bankovní účet povinného, nelze dovodit, že se na tomto účtu nacházejí peněžní prostředky v potřebné výši, že jsou tyto prostředky postižitelné a budou použitelné k úhradě nákladů. Povinný neuvedl konkrétní zůstatek účtu, nepředložil výpis z účtu ani jiné podobné listiny a neoznačil ani žádný jiný konkrétní majetek a jeho hodnotu.
13. Návrh nevyhověl požadavkům podle ust. § 44a odst. 3 e. ř., a nebylo mu možno vyhovět. Soudní exekutor o návrhu rozhodl správně, proto odvolací soud napadené usnesení potvrdil podle ust. § 219 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení stejnopisu jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudního exekutora, který rozhodoval v prvním stupni, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení

otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Plzeň 27. srpna 2026

JUDr. Jana Šalomounová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.